

Lagnan hjá Sankta Frans Skúla óviss

Verður stongdur

— um hann ikki framhaldiandi fær loyvi til at taka næmingar inn úr allari Havnini

Sankta Frans skúli í miðbýnum í Havn var privatskúli til fyrri stuttum, tá kommunan yvirtók skúlan. Avtala varð tá gjord millum Fransiskanarsysturnar og Tórshavnar Kommunu at skúlin skuldi rekast sum privatskúli til 1995 og hava somu upptøkureglur sum higartil. Tær serligu upptøkureglurnar hjá Sankta Frans Skúla eru, at skúlin kann taka næmingar inn óansæð hvar teir í býnum búgva. Hinir skúlarir eru bundnir til at taka børn upp í grannalagnum har teir eru.

Men nú er lagnan hjá Sankta Frans Skúla óviss. Serliga avtalan gongur út um sjey ár og óvist er, um skúlin fer at halda fram eftir tað.

Í einum álit, sum ein bólkur, settur av Tórshavnar Býráð fyrri nøkrum árum síðani, hevur gjørt, verður millum sagt, at Sankta Frans Skúli er ein inngrógvinn partur av býarmyndini í Havn, og við teirri upptøkuskipan, hann hevur, spælir hann eisini sín leiklut í skúla-verkinum. Gerst skúlin hinvegin eftir 1995 ein vanligur kommunalur skúli, sum ikki sleppur at taka ímóti børnum úr øllum býnum eftir sínum serligu reglum, men verður bundin at einum ávisum skúlaøki, er tað ein spurningur, um hann framvegis fer at hava ein leiklut. Skúlin er skamt frá Kommunuskúlanum, sum orkar at taka ímóti øllum børnum úr Miðbýnum.

Kommunalur privatskúli

Tá kommunan tók yvir skúlan frá systrunum, spurdi hon Landsskúla-fyrisingina um møguleikarnar fyrri, at hon framvegis kundi reka skúlan sum privatskúla ella reka hann kommunalt, men við somu upptøkureglum sum higartil. Landsskúlafyrisingin segði seg hava »ta fatan, at tað ikki er í tráð við føroysku fólkskúlalógina, at

ein kommuna fer at reka ein privatar skúla«. Fyrisingin helt ikki nakrar forðingar vera fyrri, at systurnar róku skúlan sum privatskúla í eini til-lagingartíð aftaná kommunalu yvirtøkuna, men segði seg tó ikki meta, at skúlin, um hann heldur fram eftir hetta, »kann varðveita upptøku-treytirnar, sum eru galdandi í dag«.

Landsskúlafyrisingin mælti til, at kommunan flytir næmingarnar í aðrar

kommunalur skúlar ella rekur skúlan sum vanligan kommunalan skúla.

Eitt yvirtil frá byggi-deildini hjá býráðnum um skúlarir í Havn, sigur, at tað fer at kosta einar 30 milliónir krónur at umvæla skúlan, skal hann lúka tey trygdar- og undirvisingarkrøv, sum verða sett í dag.

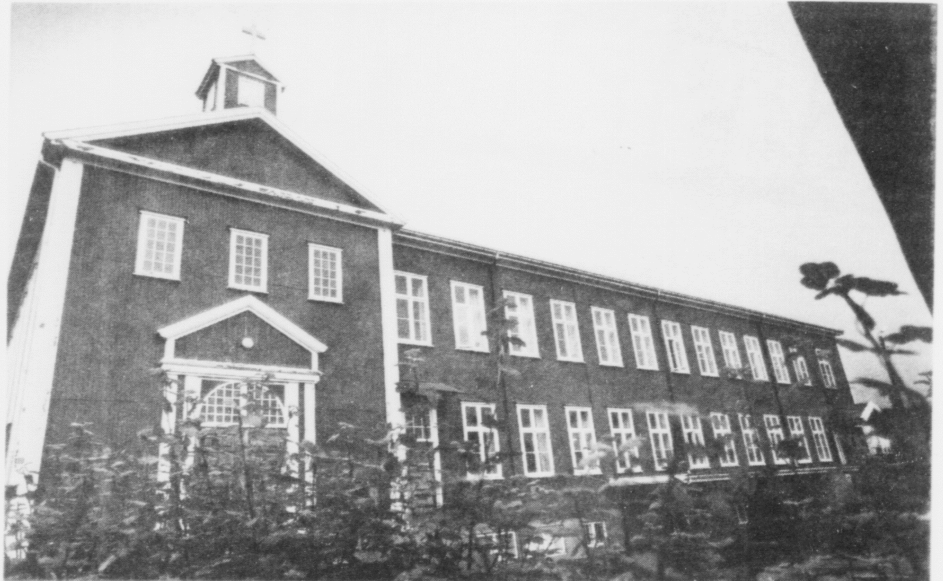
Arbeidsbólkurin heldur tað vera beint, at varðveita Sankta Frans Skúla, so hann kann halda fram eftir somu treytum sum

Óvist er hvussu verður við Sankta Frans Skúla eftir 1995.

nú. Bólkurin mælir til, at skúlin verður kommunalur skúli uttan fast skúla-øki, og mælir býráðnum til at kanna eftir, um møguleikar eru fyrri hesum.

Hinvegin heldur bólkurin, at tað er ikki møguligt at varðveita skúlan, um hann bert verður vanligur kommunalur skúli við fæstum skúlaøki.

tór.

Hans tekur einki orð aftur

Hans Jørgensen, útvarpsnevndarformaður, er biðin um at taka skuldsetingar móti útvarpsleiðsluni aftur, men tað ger hann ikki.

Útvarpsnevndarformaðurin, Hans Jørgensen, hevur fingið bræv frá sakføraranum hjá N.J. Arge, útvarpsstjóra, har hann verður biðin um at taka orð síni aftur móti leiðsluni í útvarpinum.

Tað hevur Hans Jørgensen ongan hug til. Hans sigur, at tað var eitt ógvuliga ófólkaligt bræv, hann hevur fingið frá sakføraranum, men hann tekur ikki eitt einasta orð aftur av tí hann er endurgivin fyrri í Sosialinum herfyri.

Orðini, sum útvarpsnevndarformaðurin er biðin um at taka í seg aftur, eru: Tá valdið liggur hjá einum fólki einsamallum, kann tað skjótt missnýttast, og tað er hetta sum er hent.

Hans Jørgensen harmast um, at onkur vil gera trupulleikarnar í útvarpinum til eitt stríð millum seg og útvarpsleiðsluna. Hetta hevur tó einki við trupulleikarnar at gera, sigur hann.

— Trupulleikarnir í útvarpinum eru, at fólkið rýmir av stovninum og tað er bæði skylda og rættur hjá útvarpsnevndini at gera nakað. — Tað eg havi gjørt er bert ein roynd at fáa frið og semju í útvarpinum. At útvarpið lýsir við góðari vetrarskrá og samstundis einki fólk hevur at gera skrána, er harmligt og tað er eitt mál, sum eisini útvarpsnevndin eigur at hava áhuga fyrri at bota um, sigur Hans

Jørgensen.

A seinasta útvarpsnevndarfundi stóð Hans Jørgensen einsamallur við sjónarmiði sínum. Spurdur um hvussu hetta kenst, sigur hann, at tað er altíð onkur, sum skal gera tað skitna arbeiðið. Men hann heldur, at hann hevur skyldu at gera nakað. Hann leggur afturat, at hann mangan hevur fingið áheitanir frá útvarpsnevndarlimum um at taka mál fram, sum hava verið kritisk mótevnis útvarpsleiðsluni. Hetta eru mál, sum tey sjálvi ikki hava vilja lagt fram tá onnur ikki vilja leggja rygg til.

Annars hevur Hans hesa viðmerking til eitt nú skrivningina í Oyggjatið-

indum.

— Eg skilji væl, at Dan Klein á Oyggjatiðindum vil hava málið um viðurskiftini í Útvarp Føroya viðgjørt sum rættarsak, tí hansara endamál er at fáa so nógvur gølukendar greinar í blaðið sum gjørligt.

Men at Niels Juel og hansara líkar vilja tað, undrar meg, tí uppgávan hjá teimum, sum hava ábyrgdina av, at vit hava góðar almennar fjølmiðlar, skuldi heldur verið at tikið í egnan barm og roynt at funnið fram til kjarnuna í trupulleikunum og loyst teir.

Kjarnan í málinum er ikki, um Hans Jørgensen hevur sagt, at leiðslan í Útvarp Føroya hevur misbrúkt sitt vald. Kjarnan er, at tann livsneyðugi almenni fjølmiðilin Útvarp Føroya er í stórarí kreppu, og tað fólkaræði, sum vit feroingar siga okkum vilja hava, er í stórum vanda.

Spurningurin er: skulu vit framvegis hava eitt av-aldað einaræði ella ynskja vit nútímansgerð og demokratisering í føroyska samfelagnum og tá fyrst og fremst á almennu stovnunum. Og Hans heldur fram:

— Eg havi í viðgerðini av hesum máli bert havt eitt í huga, tað, at almenna arbeiðsplássið og

fjølmiðilin Útvarp Føroya skal vera eitt pláss, sum avspeglar fólkaræði, tí eg trúgvi, at fólkaræði og virðing fyrri hvørjum øðrum er besta leiðin at menna eitt samfelag, og samfelagið verður ongan-tíð demokratiskt, tá stovnar landsins eru skipaðir sum fleiri smá einaveldi.

tór.